

How goes it?

Ongeveer zes maanden geleden heb ik het voorzitterschap van Michel Mandl overgenomen en de tijd is gekomen om mijn eerste indrukken op papier te zetten. En die zijn positief, uiterst positief.

Ik heb vastgesteld dat ik een gezonde vereniging heb overgeërfd. De gemiddelde leeftijd is vrij hoog, maar de geest is jong; de vereniging is springlevend. We kunnen niet ontsnappen aan de wet van de natuur en we hebben een aantal collega's zien opstijgen voor hun laatste vlucht. Maar de meesten zijn vertrokken met de wetenschap dat zij een fantastisch leven achter de rug hebben. Zij waren ervan overtuigd dat het een privilege is geweest om de luchtvaart intensief te kunnen beleven; een domein dat een eeuw geleden nog het voorrecht was van een paar enkelingen. De evolutie in de luchtvaart over de laatste decennia is inderdaad indrukwekkend geweest, en zij hebben het allemaal meegemaakt. Inderdaad, heel wat van onze leden hebben nog rechtstreeks contact heeft gehad met de echte pioniers van de luchtvaart. Heel wat onder ons hebben figuren zoals Alfred Renard, Victor Boin, Fernand Jacquet, Jean Stampe, Lucien Leboutte, Ernest Tips, Albert Van Cotthem, Albert Vanden Bemden, enz. persoonlijk gekend.

Dit waren echte luchtvaartpioniers en we hebben hun persoonlijke ervaringen kunnen optekenen uit de eerste hand. Ons huidig ledenbestand heeft de evolutie van de tweedekker naar het meest gesofistikeerd gevechtsvliegtuig van op de eerste rang meegemaakt. We hebben nu nog "Vieilles Tiges" die boordcommandant waren in het DC-3 tijdperk en hun carrière hebben afgesloten op Jumbojet. We hebben leden die captain zijn op het grootste passagiersvliegtuig ter wereld; de Airbus 380! De spanwijdte van ons ledenbestand is indrukwekkend.

We hoeven niet bescheiden te zijn; de VTB vertegenwoordigt een enorm potentieel aan luchtvaartkennis en ervaring. Het is pas wanneer men door de gedenkboeken bladert, *die beschikbaar zijn in de twee landstalen op onze website*, dat we beseffen dat België steeds een topland is geweest op luchtvaartgebied. We hadden toen spijtig genoeg niet de economische capaciteit om al onze projecten te concretiseren, maar we waren voorlopers in de ontwikkeling van de helikopter, de ballonvaart en de uitbouw van de burgerluchtvaart op lange afstand, vooral naar Afrika. Indien onze pioniers Amerikanen, Britten, Fransen of Russen waren geweest, zouden zij nu wereldberoemd zijn. Daarom beschouwt de VTB het als één van zijn doelstellingen om het werk van onze voorgangers voor eeuwig vast te leggen; wij zullen ervoor zorgen dat hun namen gegrift blijven in ons luchtvaartpatrimonium. In België zullen zij niet vergeten worden en onze nakomelingen zullen ons dankbaar zijn.

Ik ben onlangs een "ancien" gaan bezoeken die in het hospitaal was opgenomen wegens een operatie aan de voet. Hij voelde zich zwak en moest een tijdje in bed blijven; een operatie bij een 85-jarige gaat niet in zijn koude kleren zitten. Maar toen we begonnen te

praten over onze vliegervaringen kreeg hij een "kick". Men kon zo uit zijn ogen aflezen dat hij zich terug in een vliegtuig voelde. Hij had op Spitfire gevlogen en was lid geweest van het Hulpmaaldeel; eerst op Meteor, later op Hunter. Hij vertelde hoe zij hun Zwitserse collega's gingen uitdagen door langs de Duits/Zwitserse grens te gaan patrouilleren. Al zijn ongemakken waren verdwenen; *he was back in the air*. Het is hartversterkend om iemand te zien opfleuren. Zijn familie heeft mij achteraf verzekerd dat hij een mentale injectie had gekregen die nog een week is blijven nazinderen. Praten over vliegervaringen is één van de beste geneesmiddelen die er zijn, en het is echt bemoedigend om een persoon zo te zien opmonteren wanneer hij met iemand, die dezelfde vliegertaal spreekt, kan praten over zijn ervaringen. Dit is iets dat ik alle leden kan aanbevelen: wanneer een collega voor één of andere reden geïmmobiliseerd is, ga hem/haar eens bezoeken; de respons die men krijgt is buitengewoon.

Ik ben begonnen met de vaststelling dat de gemiddelde leeftijd van onze "Vieilles Tiges" vrij hoog is, maar ondanks de onvermijdelijke verliezen hebben we niet aan ledenaantal ingeboet. We blijven op peil en zijn van plan om die lijn door te trekken. Echter, we kunnen dit enkel realiseren via de rekrutering van vers bloed, jonge "Vieilles Tiges", die onze tradities kunnen verder zetten. Het lijkt geen twijfel dat het potentieel beschikbaar is en dat het vooral een kwestie is om de VTB te adverteren en haar objectieven kenbaar te maken bij de nog actieve ervaren vliegers. Hiervoor hebben we ons magazine en onze website, die beide een merkwaardige en positieve evolutie hebben gekend over de twee voorbije jaren; maar de beste rekrutering is "mouth to mouth". Ik vraag dus aan de huidige VTB leden om hun jongere collega's te wijzen op het uniek karakter van onze vereniging; een platform waar professionelen en liefhebbers van de luchtvaart elkaar vinden.

It's not only a pleasure, it's also an honour to be part of it!

Wif De Brouwer